

D E N P Á N Ě

2. neděle po Narození Páně

2. ledna

neprodejně

K zamyšlení

Kdybychom byli vyzváni, abychom něco pověděli o narození Pána Ježíše, začali bychom vyprávět o narození v Betlémě a o betlémských pastýřích. O tom můžeme číst v evangeliu Lukášovu. Někteří by přidali to, co je v evangeliu Matoušově, a připomněli si také mudrce od východu, kteří přišli do Betléma. Ano, v těchto dvou evangeliích jsou zprávy o narození a dětství Ježíšově. Ostatní evangelisté o narození žádnou zprávu nemají. Ale mohli bychom říci, že evangelista Jan má také vánoční evangelium. Je to začátek jeho spisu, evangelium, které jsme dnes slyšeli. Není v něm žádný epický popis události, ale je to učená filosofická

nebo teologická úvaha o významu příchodu Pána Ježíše na svět. Použity jsou zde tehdy běžné filosofické pojmy jako třeba termín Slovo, v původním řeckém textu to zní Logos a znamená nejen slovo, ale také myšlenku, moudrost, rozum, pořádek. Tento termín zazněl v začátku Janova evangelia čtyřikrát a měl za cíl vyjádřit význam Ježíšova příchodu na svět. Boží moudrost se vtělila mezi lidi. Největší zázrak, který se kdy stal, je ten, že Slovo Boží se stává skutečností, bere na sebe naše lidské tělo, nějaký čas žije a projevuje se takto ztělesněně mezi námi.

Neměli bychom se o Vánocích spokojit jen s tím, jak nám lidová zbožnost a tradice vyjádřila příchod Ježíše na tento svět, ale měli bychom pochopit hlouběji, co se stalo. Nejde jen o děťátko, nejde ani o proroka, učitele a kazatele, ale jde o ztělesnění Božího Slova. Bůh přichází v Ježíši Kristu k nám. To nám připomíná ta hluboká a známá věta ze začátku Janova evangelia. „Slovo se stalo tělem.“

evangelia. „Slovo se stalo tělem.“

Jiná myšlenka z evangelia nám ukazuje, jak byl Ježíš přijat zde ve světě. První vánoce nebyly žádnou poezií a Jan to vyjádřil větou: „Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali.“ Lidová tvořivost nám v množství figurek v Betlémě a ve zpěvech o velké radosti z Ježíšova narození ukazuje, jako by se všichni radovali a v Ježíši poznali Spasitele. Ve skutečnosti tomu tak nebylo tehdy a není tomu ani dodnes. Vánoce nejsou jen poezie, ale realita.

Naše úvaha však nesmí vyznít smutně. Vánoce jsou opravdu dobou radosti. Janovo evangelium nám zvěstuje, že přes všechnu nepřízeň a neochotu ze strany lidí se Boží Slovo, plán, moudrost prosadí. Byli a jsou takoví, kteří Pána Ježíše skutečně a opravdově přijímají. Slyšeli jsme: „Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi.“ Blaze těm, kteří Pána Ježíše přijali.

Blaze těm, kteří Pána Ježíše přijali.

Texty k rozjímání

PONDĚLÍ 3.1.

1 Jan 2,29 - 3,6
Žl 98,1.3cd-4.5-6

Jan 1,29-34

Jan dosvědčuje, co viděl: sestupující Duch v podobě holubice zůstává na Ježíšovi. Zůstává nenápadně i v Jeho církvi. Chci tuto přítomnost víc vnímat.

ÚTERÝ 4. 1.

1 Jan 3,7-10
Žl 98,1.7-8.9

Jan 1,35-42

Jan zaznamenává po tolika letech i hodinu! Jak milá musela být atmosféra v Ježíšově domácnosti. Jistě do-
tvářená rukou Jeho Matky...
Vzor pro naše rodiny, pro naše církevní prostředí.

STŘEDA 5. 1.

1 Jan 3,11-21
Žl 100,1-2.3.4.5

Jan 1,43-51

Po nás se zřejmě nepožaduje položit život, ale pouze se rozdělit. I s tím se však obtížně vyrovnáváme. Dokážu se dělit tak, abych z toho měl radost?

ČTVRTEK 6. 1.

slavnost Zjevení Páně
Iz 60,1-6

1. čtení Sir 24,1-4.12-16 (řec. 1-2.8-12)

Moudrost se sama chváli a slaví uprostřed svého lidu. Otvírá svá ústa ve shromáždění Nejvyššího a velebí se před jeho zástupy:

Tvůrce veškerenstva mi dal rozkaz, můj stvořitel mi poručil vztyčit stan. Řekl mi: „Usaď se v Jakobovi, v Izraeli měj své dědictví!“ Před věky na počátku mě stvořil, až na věky být nepřestanu. Před ním ve svatostánku jsem konala svou službu a pak na Siónu jsem obdržela sídlo. Usadil mě v městě, které miloval jako mě, v Jeruzalémě vykonávám svou moc. V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v Pánově údělu, v jeho dědictví.

Žalm 147

Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

Jeruzaléme, oslavuj Hospodina, – chval svého Boha, Sióne, – že zpevnil závory tvých bran, – požehnal tvým synům v tobě.

Zjednal tvému území pokoj – a sytí tě jadrnou pšenicí. – Sesílá svůj rozkaz na zemi, – rychle běží jeho slovo.

Oznámil své slovo Jakobovi, – své zákony a přikázání Izraeli. – Tak nejednal se žádným národem: – nesdělil jim svá přikázání.

2. čtení Ef 1,3-6.15-18

Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce; ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. To proto, aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí ve svém milova-

ném Synu.

Slyšel jsem, jak věříte v Pána Ježíše a jakou lásku projevujete všem křesťanům, a proto nepřestávám za vás děkovat, když na vás vzpomínám ve svých modlitbách, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, udělil dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat, takže budete moci mít o něm správné poznání. On ať osvítl vaše srdce, abyste pochopili, jaká je naděje těch, které povolal, jaké poklady slávy skrývá křesťanům jeho dědictví.

Evangelium Jan 1,1-18

Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život, a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: "To je ten, o kterém jsem řekl: 'Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.'" Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milosti: Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišla skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náruči Otce, ten o něm podal zprávu.

Texty k rozjímání

Ef 3,2-3a.5-6

Mt 2,1-12

Zdaleka přicházejí národy. Mnohdy i ti, kteří jsou vyháněni, jde jim o život, a my jsme je nezvali. Možná právě tito rozhlásí Hospodinovu slávu líp než my zabydlení.

PÁTEK 7. 1.

1 Jan 3,22 - 4,6

Žl 2,7b-8.10-11

Mt 4,12-17.23-25

I dnes je důležité si přiznat, že Ježíš přišel jako člověk v těle. Připustit si Ježíšovo lidství ať dá nový impuls našim vztahům v rodině, ve společnosti, v církvi.

SOBOTA 8. 1.

1 Jan 4,7-10

Žl 72,1-2.3-4ab.7-8

Mk 6,34-44

Učedníci dali k dispozici vše, co měli, i když situace vypadala beznadějně. Kéž mám odvahu svěřit Pánu to, co mám, a ostatní nechat na Něm.

NEDELE 9. 1.

Svátek Křtu Páně

Iz 40,1-5.9-11

Tit 2,11-14;3,4-7

Lk 3,15-16.21-22

Ohlášky

♣ Po dvou letech je v kapli svatého Josefa v kostele Nejvyšší Trojice opět instalovaný velký „Betlém“. Ještě dnes od 10 do 17 hodin bude kostel otevřen k prohlídce „Betléma“.

♣ Ve čtvrtek 6. ledna je slavnost Zjevení Páně. Při mši svaté v Lukavci a ve Fulneku budeme žehnat vodu, křídou, kadidlo a zlaté předměty s náboženskou tematikou.

♣ V sobotu 8. ledna zveme v 16 hodin na mši svatou s nedělní platností do Jerlochovic.

♣ Tradiční Tříkrálová sbírka proběhne ve Fulneku a okolních vesnicích 7. a 8. ledna.

♣ Příští neděli 9. ledna slavíme svátek Křtu Páně. Při mši svaté obnovíme své křestní sliby.

♣ Děkujeme všem, kteří se zapojili do vánoční výzdoby našich kostelů a všem těm, kteří po nás všechny připravili krásné prožití svátků Narození Páně.

♣ Velké poděkování patří také těm, kteří podporují naši farnost finančními dary, přispívají na opravy, údržbu a výzdobu našich kostelů. A díky patří těm, kteří pamatují na farnost ve svých modlitbách.

Úmysly mší svatých

2.1. - 9.1.2022

Fulnek

Ne 2.1. Za † Jiřinu Bártkovou, za † rodinu Durychovu, živou rodinu Bártkovu a Boží požehnání

Út 4.1. _____

St 5.1. _____

Čt 6.1. Mše svatá za farnost

Pá 7.1. Za členy živého růžence

So 8.1. Za † rodiče, syna, švagrovou a Boží požehnání pro celou rodinu

Ne 9.1. _____

Stachovice

Ne 2.1. Za kněze z farnosti

Út 4.1. Za členy živého růžence

Ne 9.1. Za † Karla Růčku a živou rodinu

Děrné

Ne 2.1. Za † Josefa Kysilka a duše v očistci

St 5.1. Za členy živého růžence

Ne 9.1. Za † a živou rodinu Goldovu a Wolfovu

Lukavec

Ne 2.1. Za poděkování za 80 let života

Čt 6.1. Za členy živého růžence

Ne 9.1. Za † Dušana Sokola

Vrchy

Ne 2.1. Za † Adolfinu Marethovou, rodiče, sourozence a za † Štefanií Briovou

Ne 9.1. Za † Kristýnu Pavlíkovou, rodiče a sourozence